

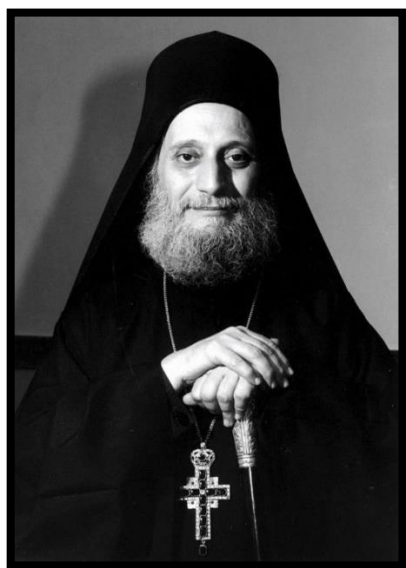
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE

HANUL COLȚEI

*„Avem un Dumnezeu atât de bogat, cu un atât de mare Har,
iar noi trăim atât de sărăcăcios... Ne întristăm din te miri ce. E mare păcat!
Ar trebui să fim neîncetat bucuroși. Ar trebui ca viața noastră să fie neîncetat, zi de zi,
o uimire. Nu există zi în care Dumnezeu să nu ne dea o nouă simțire a vieții veșnice!”*
(Părintele Sofronie, Știu un om în Hristos, p.401)

◆ Nr. 77 / 22 iunie 2014 ◆

ARHIM. EMILIANOS
SIMONOPETRITUL
SFÂNTA LITURGHIE

„Ce bine m-am simțit la Liturghie!”
Întâi de toate, Liturghia nu este o

simțire. Adevărul Liturghiei este independent de propria noastră simțire. Astăzi slujba mi s-a părut de nesuferit, seacă, n-am înțeles nici măcar ce Evanghelie s-a citit, dar asta nu înseamnă că nu am fost la Liturghie. Astăzi m-am împărtășit, dar nu am simțit nimic, nu înseamnă că nu m-am împărtășit. Dumnezeiasca Liturghie nu depinde de starea sentimentală a omului, pentru că aceasta este înșelătoare.

Aici însă cuvântul „m-am simțit” are sensul de „trăiesc”. Ajungem în situații în care înțelegem ceea ce simțim. Se poate să fim împreună de zece ani. Zece ani să ne bucurăm de

iubirea dintre noi și, dintr-o dată, să-ți spun câteva vorbe și atunci să-mi zici: „Astăzi am înțeles cât de mult mă iubești!” Nu știai? Dacă n-ai fi știut, ai fi plecat. Ai știut, dar acum ai trăit iubirea mea. Astăzi antenele duhului tău au recepționat ceea ce aveai întotdeauna, dar acum i-ai ținut piept, te-ai oprit asupra ei. Ca să pricepi abia astăzi că te iubesc sau ca să pricep astăzi că mă iubești înseamnă că până acum ai avut zăvorâre egoistă, o pretenție de la ceilalți pentru tine însuți, sinele tău era centrul existenței tale și nu eu. De aceea n-ai înțeles. Astăzi ai simțit o îmbiere, un dar, o afierosire. Astăzi ai murit atât cât depindea de tine și, de aceea, ai înțeles că eu te iubesc, că eu sunt, oarecum, viața ta. Așadar, aceasta este o trăire.

„Era raiul!” Dar nu se poate ca raiul să fie nimic altceva decât o adunare a sfinților. Și ce este Liturghia? Adunarea sfinților. „Acolo sunt sfinții, Hristos. Uite, Cel pe care-L cauți, închină-I-te!” Ce imagine minunată! Asta este Liturghia! Lucrul după care însetează un suflet, pentru care ne-am botezat, pentru care ne-am miruns, pentru care am fost chemați în Biserica Ortodoxă, îl găsim la Liturghie. Ceea ce citești în cărțile noastre, în Sfânta Scriptură, ai acum la Liturghie înaintea ta.

Dar chiar dacă nu îl vezi, Cel pe care-L cauți este aici. Închină-I-te! De aici vine și faptul că, atunci când preotul binecuvântează, noi ne plecăm capul. Când Evanghelia iese la Vohodul cel mic, ne plecăm iarăși capul, la fel ca și la Vohodul mare. Ne închinăm neîncetat la același Dumnezeu, la toți Sfinții, la întreaga Biserică, cu toate elementele ei văzute și nevăzute, spuse și auzite, săvârșite și înțelese în ea.

Și continuă: „Închină-I-te, mulțumește-I, odihnește-te, inima mea, ai găsit ceea ce căutai!” Ce este Dumnezeiasca Liturghie, potrivit cu concepția omenească? Este reprezentarea nesângeroasă a jertfei de pe Cruce a lui Hristos. Nu se numește însă jertfă de răstignire, ci Dumnezeiasca Euharistie (mulțumire). De ce se numește Dumnezeiasca Euharistie de vreme ce este jertfă, dăruire, rugăciune, doxologie, cină de taină, de vreme ce este de toate? Pentru că trăim realitatea în ghicitură, în chip mistic, în taină, o trăim ca în oglindă (1 Cor. 13, 12). Și pentru că nu înțelegem aceste lucruri, Dumnezeu ne cheamă de fiecare dată ca să-I mulțumim pentru cele pe care nu le pricepem.

Sursa: Arhim. Emilianos Simonopetritul, Tâlcuiri la Sfintele Slujbe, Editura Sf. Nectarie, Arad, 2009, p. 60

ARHIM. EMILIANOS SIMONOPETRITUL

RELAȚIA CU CELĂLALT

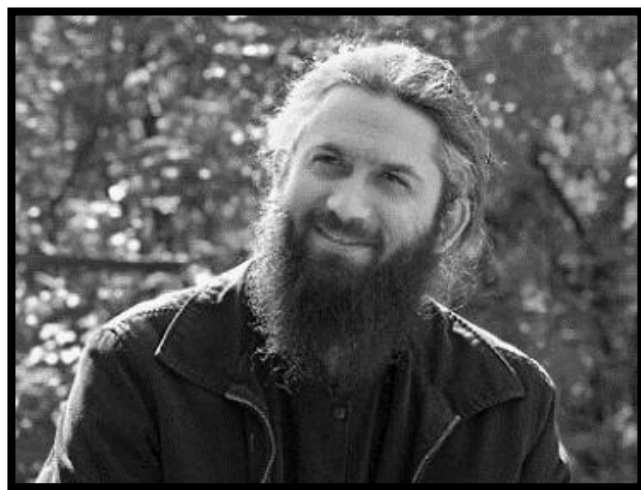
Trebuie să-i primești pe oameni așa cum sunt. Dacă vrei să-și schimbe cuvântul, viața, privirea, inima, dispoziția față de tine, nu e cazul să faci nimic. Dimpotrivă, se vor ridica războaie în inima ta, îndurerându-te pentru cele ce le-ai auzit, și te fac să te întristezi. Atunci vei începe și tu să te împotrivești, vrând să le răsplătești pentru câte ți-au făcut.

Într-adevăr, omul îndurerat, melancolicul, cel care se împotrivește și se plânge, este cel chinuit, pentru că nu a priceput că ceea ce i-a spus sau i-a făcut celălalt, exact de aceea și are nevoie. Mântuirea noastră ar fi fost îndoielnică dacă celălalt nu ar fi fost exact cel care este, prin urmare, trebuie să-l accept așa cum este și cum se poartă față de mine, și nu numai să nu grăiesc împotriva, ci și să-l iubesc [...].

Dimpotrivă, dacă nu-l primesc pe celălalt, inima mi se învârtosează și mă doare. Într-adevăr, câți nu pot să se înțeleagă cu celălalt și să-l recunoască încep să aibă un dezechilibru în existența lor, să le

juduce pe toate, să răstălmăcească și să se dezvinovățească: „De ce-mi vorbești așa? Dar n-am vrut să spun asta, ci aceea, dar nu m-ai înțeles.” Își pierde toată viața ocupându-se de alții, stăpâniți de alții și robiți de alții.

Sursa: Arhim. Emilianos Simonopetritul, „Cuvinte Ascetice – Tâlcuire la Avva Isaia”, Ed. Sfântul Nectarie, Arad, 2010

PĂRINTELE SAVATIE BAȘTOVOI

TAINA CUNUNIEI

Dacă apare dorul nebun de Dumnezeu atunci când ești legat prin Taina Cununii și ai copii, ce este bine să faci, cum poți să-ți astâmperi dorul nebun și să-ți faci totuși datoria de mamă și de soție?

- Să-ți spui că dacă acest dor ar fi fost cu adevărat după Dumnezeu, el ți-ar fi venit înainte de căsătorie. Că Dumnezeu știe toate. Nu era Dumnezeu să te lase mai întâi să te căsătorești și-apoi să-ți aprindă

dorul. Apostolul Pavel spune: "*Cel ce s-a legat cu femeie să nu caute dezlegare de femeie și cel ce s-a dezlegat de femeie să nu caute legare cu ea*". Adică, te-ai legat pentru viață de căsătorie, ia și-o du liniștită mai departe.

Am zis că esența monahismului este dorul dumnezeiesc. Pe acesta îl poți avea și acasă. Și îl vei avea mai bine decât îți închipui că îl vei trăi într-o mănăstire, așa cum ți-o închipui tu. Pentru că, să știți, o astfel de mănăstire cum ne-o închipuim noi

nu există. Oricum ne-am închipui-o și oricine și-ar închipui-o, nu există. De ce nu există? Pentru că în ea nu ne-am putea mântui. Dumnezeu ne scoate în față oameni, realități, împrejurări prin care să ne curățim, să ne desăvârșim, să ne distrugem eul nostru bolnav și plin de slavă deșartă, pentru a putea urma drumul crucii, drumul Mântuitorului. Acest drum îl au și călugării, și cei căsătoriți.

Sursa: Ieromonah Savatie Baștovoi, Singuri în fața libertății, Editura Cathisma, București, 2009, pp. 83-84

PROGRAMUL LITURGIC

- **Luni 23 iunie**
18:00 – Vecernia și Litia
- **Mărti: 24 iunie**
08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Nașterea Sfântului Proroc Ioan Botezătorul*
→ *Aducerea moaștelor Sfântului Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava*
- **Vineri: 27 iunie**
18:00 – Sfântul Maslu
- **Sâmbătă: 28 iunie**
18:00 – Vecernia și Litia
- **Duminică: 29 iunie**
08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Duminica a III-a după Rusalii (Despre grijile vieții)*
→ *Sfinții Apostoli Petru și Pavel*

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro